

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ &
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΔΟΧΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Ταχ. δ/ση : Σταδίου 29
Ταχ. κώδικας : 10110
Τηλέφωνα : 210-3368136
210-3368135
210-3368134

diad@ggka.gr

Αθήνα, 20/09/2010
Α.Π.: Φ. 1500/οικ.20074/372

Προς: Όλους τους Οργανισμούς Κύριας
και Επικουρικής Ασφάλισης

Κοιν.: 1. Υπουργείο Οικονομικών
Γενικό Λογιστήριο του Κράτους
Διεύθυνση 47^η
Κάνιγγος 29
101 10, Αθήνα
2. Υπουργείο Εμπορικής Ναυτιλίας
Διεύθυνση Πρόνοιας Ναυτικών
Εθνικής Αντιστάσεως 1
185 31, Πειραιά

ΘΕΜΑ: Οδηγίες για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 5 του Ν. 3863/2010 που αφορά θέματα Διαδοχικής Ασφάλισης.

Σας γνωρίζουμε ότι στο Φ.Ε.Κ. 115Α δημοσιεύθηκε ο Ν.3863/2010 «Νέο Ασφαλιστικό Σύστημα και συναφείς διατάξεις, ρυθμίσεις στις εργασιακές σχέσεις» με το οποίο ρυθμίζονται εκτός των άλλων και θέματα που αφορούν τη διαδοχική ασφάλιση. Για την εφαρμογή των διατάξεων της Διαδοχικής Ασφάλισης σας παρέχουμε τις παρακάτω οδηγίες.

ΑΡΜΟΔΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ

Άρθρο 5, παρ. 1.

Με την παρ. 1 του άρθρου αυτού, αντικαταστάθηκε το άρθρο 2 του Ν.Δ/τος 4202/1961, όπως αυτό ίσχυε μετά την αντικατάστασή του από το άρθρο 9 του Ν. 1405/83 και το άρθρο 14 του Ν. 1902/90, το οποίο καθόριζε τον αρμόδιο οργανισμό για την κρίση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Ειδικότερα:

α). Με τη ρύθμιση της περ. 1, της παρ. 1 διατηρείται η αρχή της απονομής της σύνταξης από τον τελευταίο οργανισμό, εφόσον ο ασφαλισμένος πραγματοποίησε στην ασφάλισή του 1500 ημέρες ασφάλισης εκ των οποίων όμως είκοσι (20) μήνες ή 500 ημέρες κατά την τελευταία πενταετία πριν τη διακοπή της απασχόλησης ή της υποβληθείσης αίτησης για την κρίση του δικαιώματος σύνταξης λόγω γήρατος.

Για την κρίση του δικαιώματος λόγω αναπηρίας ή θανάτου απαιτείται η πραγματοποίηση στην ασφάλιση του τελευταίου οργανισμού σαράντα (40) μηνών ή 1000 ημερών εκ των οποίων οι δώδεκα (12) μήνες ή 300 ημέρες ασφάλισης θα πρέπει να αφορούν την τελευταία πενταετία πριν τη διακοπή της απασχόλησης ή την υποβολή της αίτησης.

Ο οργανισμός που θα είναι αρμόδιος να κρίνει το συνταξιοδοτικό δικαίωμα θα εξετάσει αν ο ασφαλισμένος έχει τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από τη νομοθεσία του για τη θεμελίωση του

συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Επομένως θα εξετάσει αν ο τελευταίος συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις για συνταξιοδότηση που στην περίπτωση των συντάξεων λόγω γήρατος είναι η συμπλήρωση του απαιτούμενου ορίου ηλικίας και χρόνου ασφάλισης, στην περίπτωση σύνταξης λόγω αναπηρίας ο απαιτούμενος χρόνος ασφάλισης καθώς και ο βαθμός με τον οποίο έχει κριθεί ανάπηρος από τα αρμόδια υγειονομικά όργανα και στην περίπτωση σύνταξης λόγω θανάτου το αν ο θανών είχε πραγματοποιήσει τον απαιτούμενο χρόνο ασφάλισης.

Συνεπώς, όπου στη νομοθεσία μερικών ασφαλιστικών οργανισμών υπάρχουν διατάξεις που θέτουν ειδικές προϋποθέσεις για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, οι προϋποθέσεις αυτές δε λαμβάνονται υπόψη. Τέτοιες προϋποθέσεις αναφέρονται ενδεικτικά από τις διατάξεις του πέμπτου εδαφίου της παρ. 1 του νόμου. Γενικά όμως περιλαμβάνονται κάθε είδους προϋποθέσεις που περιορίζουν τη θεμελίωση του δικαιώματος. Στις προϋποθέσεις αυτές δεν περιλαμβάνονται χρονικές προϋποθέσεις που είναι θεμελιωτικές του συνταξιοδοτικού δικαιώματος της αναπηρίας και του θανάτου.

β). Με τη διάταξη της περ. 2 της παρ. 1, παρέμεινε η διάταξη με την οποία καθορίζεται η κρίση του δικαιώματος από τον οργανισμό στον οποίο πραγματοποίησε ο ασφαλισμένος το μεγαλύτερο αριθμό ημερών εργασίας εφόσον αυτός δεν έχει πραγματοποιήσει στην ασφάλιση του τελευταίου οργανισμού τον αριθμό ημερών που ορίζονται από την παρ. 1 (1500 ημέρες εργασίας εκ των οποίων 500 την τελευταία πενταετία για το γήρας, 1000 ημέρες εργασίας εκ των οποίων 300 την τελευταία πενταετία για την αναπηρία και το θάνατο) ή αν τις έχει πραγματοποιήσει αλλά δεν πληροί τις χρονικές προϋποθέσεις της νομοθεσίας του, με την προϋπόθεση όμως ότι για να καταστεί αρμόδιος θα πρέπει ο ασφαλισμένος να έχει συμπληρώσει ένα από τα όρια ηλικίας που απαιτούνται για τη συνταξιοδότηση λόγω γήρατος από τη νομοθεσία του τελευταίου οργανισμού, καθώς και να έχει κριθεί ανάπηρος με το απαιτούμενο αναπηρίας για τη συνταξιοδότηση λόγω αναπηρίας.

Επομένως το δικαίωμα του ασφαλισμένου θα κρίνεται από τον οργανισμό στην ασφάλιση του οποίου πραγματοποίησε τις περισσότερες ημέρες εργασίας ή έτη ασφάλισης στον οποίο δεν περιλαμβάνεται ο τελευταίος, εφόσον υπάρχουν οι εξής προϋποθέσεις:

αα) ο ασφαλισμένος συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις της νομοθεσίας του οργανισμού αυτού,

ββ) ο ασφαλισμένος που ζητά να συνταξιοδοτηθεί λόγω γήρατος πρέπει να έχει συμπληρώσει ένα από τα όρια ηλικίας για συνταξιοδότηση που προβλέπει η νομοθεσία του τελευταίου οργανισμού,

γγ) ο ασφαλισμένος που ζητά να συνταξιοδοτηθεί λόγω αναπηρίας θα πρέπει να έχει κριθεί ανάπηρος με το ποσοστό αναπηρίας που προβλέπει η νομοθεσία του τελευταίου οργανισμού,

δδ) τα μέλη της οικογενείας θανόντος ασφαλισμένου που ζητούν να συνταξιοδοτηθούν λόγω θανάτου, θα πρέπει να πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπει η νομοθεσία του οργανισμού αυτού και όχι του τελευταίου.

γ) Με την περ. 3 της παρ. 1 παρέμεινε η διάταξη που όριζε ότι, αν ο ασφαλισμένος δεν συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις της νομοθεσίας του οργανισμού στην ασφάλιση του οποίου πραγματοποίησε τις περισσότερες ημέρες εργασίας, το δικαίωμά του κρίνεται από τους άλλους οργανισμούς κατά φθίνουσα σειρά αριθμού ημερών εργασίας εκτός του τελευταίου.

Σημειώνεται ότι, για να διαβιβάσει το φάκελο του ασφαλισμένου ο οργανισμός στον οποίο πραγματοποιήθηκαν οι περισσότερες ημέρες εργασίας στον επόμενο κατά φθίνουσα σειρά αριθμού ημερών εργασίας οργανισμό, δεν είναι απαραίτητο ο ασφαλισμένος να έχει συμπληρώσει ένα από τα όρια ηλικίας που προβλέπονται από τη νομοθεσία του, διότι η προϋπόθεση αυτή απαιτείται να υπάρχει μόνο στον τελευταίο οργανισμό.

δ) Επίσης παρέμεινε η διάταξη που ορίζει ότι αν ο ασφαλισμένος δεν έχει τις προϋποθέσεις όλων των Οργανισμών στους οποίους ασφαλίστηκε πριν από τον τελευταίο, τότε ο τελευταίος καθίσταται αρμόδιος για την κρίση του δικαιώματος λόγω γήρατος εφόσον ο ασφαλισμένος πραγματοποίησε στην ασφάλισή του 1000 ημέρες εργασίας ή σαράντα (40) μήνες ασφάλισης εκ των οποίων 300 ημέρες εργασίας ή δώδεκα (12) μήνες ασφάλισης την τελευταία πενταετία. Για την κρίση όμως του δικαιώματος λόγω αναπηρίας ή θανάτου ο ασφαλισμένος θα πρέπει να έχει πραγματοποιήσει στην ασφάλιση του τελευταίου οργανισμού οποτεδήποτε 300 ημέρες εργασίας.

ε) Με την περ. 4 της παρ. 1 παρέμεινε η διάταξη που ορίζει ότι στη Διαδοχική Ασφάλιση ολόκληρος ο χρόνος υπολογίζεται από τον αρμόδιο για την απονομή της σύνταξης οργανισμό ως χρόνος που διανύθηκε στην ασφάλισή του, τόσο για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος όσο και για τον καθορισμό του ποσού της σύνταξης και δεν είναι δυνατή η προσμέτρηση μόνο μέρους του χρόνου που διανύθηκε στην ασφάλιση του κάθε οργανισμού.

ΕΝΑΡΞΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΟΣΟΥ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΑ

Άρθρο 5, παρ. 2.

Με το άρθρο 69 του Ν. 2084/92 προστέθηκαν διατάξεις στο τέλος της παρ.3 του άρθρου 11 του Ν. 1405/83 που ορίζουν ότι ο συμμετέχων οργανισμός επιβαρύνεται με τη δαπάνη συνταξιοδότησης όταν ο ασφαλισμένος συμπληρώσει το όριο ηλικίας που προβλέπεται από τη νομοθεσία του, οπότε και καταβάλλεται σε αυτόν το ποσό της σύνταξης που του αναλογεί και γίνεται η απόδοση της σχετικής επιβάρυνσης. Αν ο οργανισμός που απονέμει τη σύνταξη χορηγεί σύνταξη σε ηλικία μικρότερη από την ηλικία με την οποία συνταξιοδοτούνται οι ασφαλισμένοι που υπάγονται στον Κανονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., ο συμμετέχων Οργανισμός επιβαρύνεται με τη δαπάνη συνταξιοδότησης όταν ο ασφαλισμένος συμπληρώσει το όριο ηλικίας που προβλέπεται από την νομοθεσία του Ι.Κ.Α. για τη συνταξιοδότηση των υπαγόμενων στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα, οπότε και καταβάλλεται στον ασφαλισμένο το ποσό της σύνταξης που του αναλογεί και γίνεται η σχετική επιβάρυνση.

Με το άρθρο 1, παρ. 4, εδ. β', του Ν. 3232/04 δόθηκε η δυνατότητα κατ' επιλογή του ασφαλισμένου, η τμηματική σύνταξη του συμμετέχοντα να καταβληθεί ταυτόχρονα με αυτή του απονέμοντα οργανισμού μειωμένη όμως κατά 3% για κάθε χρόνο που υπολείπεται μέχρι τη συμπλήρωση των ορίων ηλικίας των προβλεπομένων από τις διατάξεις του άρ. 69 του Ν. 2084/92.

Με την παρ. 2 του Ν. 3863/10 τροποποιήθηκε το εδάφιο β' και ορίζεται ότι η ταυτόχρονη καταβολή του τμηματικού ποσού σύνταξης του συμμετέχοντα με αυτό του απονέμοντα οργανισμού θα συνεπάγεται μείωση της σύνταξης κατά 1/200 για κάθε μήνα που υπολείπεται έως τη συμπλήρωση των προβλεπομένων από τις διατάξεις του άρ. 69 του Ν. 2084/92 ορίων ηλικίας.

ΣΥΝΤΑΞΙΜΕΣ ΑΠΟΔΟΧΕΣ ΦΟΡΕΩΝ ΚΥΡΙΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΜΙΣΘΩΤΩΝ

Άρθρο 5, παρ. 3.

Ως γνωστόν από τις διατάξεις των παρ. 2 περ. α', 5, 12β' και του δευτέρου εδαφίου της παρ. 13 του άρθρου 1 του Ν. 3232/2004, ορίστηκε ποιες αποδοχές λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της σύνταξης όταν α) οι χρόνοι που συνυπολογίζονται διανύθηκαν σε οργανισμούς κύριας ασφάλισης μισθωτών και β) όταν ο απονέμων τη σύνταξη ασφαλίζει μισθωτούς και είναι προηγούμενος του τελευταίου οργανισμού. Έτσι ορίστηκε ότι ο υπολογισμός του ποσού της σύνταξης πραγματοποιείται βάσει των αποδοχών των ασφαλισμένων που λαμβάνονται υπόψη για την απονομή της σύνταξης

σύμφωνα με τη νομοθεσία του κάθε οργανισμού αναπροσαρμοσμένες με το μέσο Ετήσιο Δείκτη Τιμών Καταναλωτή, με εξαίρεση το Δημόσιο, για το οποίο ως προς την αναπροσαρμογή των συντάξιμων αποδοχών έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 9 και 34 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (Π.Δ. 166/2000) κατά περίπτωση.

Με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 5 του Ν. 3863/2010 επαναπροσδιορίστηκαν οι συντάξιμες αποδοχές βάση των οποίων θα υπολογιστεί το ποσό της σύνταξης ώστε εκτός από την επικαιροποίηση αυτών με βάση το μέσο ετήσιο Δείκτη Τιμών Καταναλωτή να συμπεριληφθεί και η εξέλιξη των εισοδημάτων και η αναβάθμιση της ασφαλιστικής κλάσης των ασφαλισμένων.

Έτσι, ορίστηκε ότι οι συντάξιμες αποδοχές των φορέων ασφάλισης μισθωτών που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2^α, 5, 12β και 13 του άρθρου 1 του Ν.3232/2004 θα πολλαπλασιάζονται, για κάθε έτος ασφάλισης που πραγματοποιήθηκε από τη διακοπή της ασφάλισης σε αυτούς μέχρι το προηγούμενο έτος του χρόνου υποβολής της αίτησης, με ορισμένους συντελεστές οι οποίοι θα μεταβάλλονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από εκπόνηση αναλογιστικής μελέτης από τη Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων με βάση την εξέλιξη των συντελεστών ωρίμανσης των μισθών και ημερομισθίων.

Σημειώνεται ότι ο πολλαπλασιασμός με τους συντελεστές θα ισχύσει και για το Δημόσιο πέραν της αναπροσαρμογής των συντάξιμων αποδοχών σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 9 και 34 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (Π.Δ. 166/200), ώστε να υπολογισθεί η ωρίμανση των μισθών.

Οι παραπάνω συντελεστές καταχωρούνται στον παρακάτω πίνακα:

ΕΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΩΣ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ	ΕΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΩΣ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ	ΕΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΩΣ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ	ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗΣ
1	1,020	16	1,373	31	1,848
2	1,040	17	1,400	32	1,885
3	1,061	18	1,428	33	1,922
4	1,082	19	1,457	34	1,961
5	1,104	20	1,486	35	2,000
6	1,126	21	1,516	36	2,040
7	1,149	22	1,546	37	2,081
8	1,172	23	1,577	38	2,122
9	1,195	24	1,608	39	2,165
10	1,219	25	1,641	40	2,208
11	1,243	26	1,673	41	2,252
12	1,268	27	1,707	42	2,297
13	1,294	28	1,741	43	2,343
14	1,319	29	1,776	44	2,390
15	1,346	30	1,811	45	2,438

Προς διευκόλυνση παραθέτουμε και τον πίνακα εξέλιξης ετήσιων μεταβολών του Γενικού Δείκτη Τιμών Καταναλωτή:

Έτος	Σύγκριση δείκτη Δεκεμβρίου κάθε έτους με τον αντίστοιχο δείκτη του προηγούμενου έτους		Σύγκριση μέσου ετήσιου δείκτη κάθε έτους, με τον αντίστοιχο δείκτη του προηγούμενου έτους	
	Δείκτης Δεκ.	Μεταβολή %	Μέσος ετήσιος δείκτης	Μεταβολή %
1959	1,302	—	1,293	—
1960	1,348	3,5	1,315	1,7
1961	1,337	-0,8	1,339	1,8
1962	1,360	1,7	1,334	-0,3
1963	1,378	1,3	1,374	3,0
1964	1,398	1,5	1,386	0,9
1965	1,467	4,9	1,428	3,0
1966	1,536	4,7	1,499	4,9
1967	1,515	-1,3	1,524	1,7
1968	1,556	2,7	1,530	0,3
1969	1,589	2,1	1,567	2,5
1970	1,648	3,7	1,614	3,0
1971	1,696	2,9	1,663	3,0
1972	1,808	6,6	1,735	4,3
1973	2,362	30,7	2,004	15,5
1974	2,680	13,5	2,542	26,9
1975	3,100	15,7	2,882	13,4
1976	3,463	11,7	3,266	13,3
1977	3,906	12,8	3,664	12,2
1978	4,356	11,5	4,123	12,5
1979	5,434	24,8	4,908	19,0
1980	6,858	26,2	6,129	24,9
1981	8,401	22,5	7,628	24,5
1982	10,001	19,0	9,240	21,1
1983	12,016	20,2	11,104	20,2
1984	14,185	18,0	13,154	18,5
1985	17,706	24,8	15,694	19,3
1986	20,716	17,0	19,306	23,0
1987	23,982	15,8	22,472	16,4
1988	27,331	14,0	25,510	13,5
1989	31,389	14,8	29,005	13,7
1990	38,572	22,9	34,932	20,4
1991	45,522	18,0	41,728	19,5

1992	52,078	14,4	48,354	15,9
1993	58,335	12,0	55,322	14,4
1994	64,557	10,7	61,338	10,9
1995	69,671	7,9	66,818	8,9
1996	74,750	7,3	72,293	8,2
1997	78,274	4,7	76,296	5,5
1998	81,303	3,9	79,932	4,8
1999	83,534	2,7	82,039	2,6
2000	86,796	3,9	84,624	3,2
2001	89,440	3,0	87,480	3,4
2002	92,469	3,4	90,655	3,6
2003	95,313	3,1	93,856	3,5
2004	98,261	3,1	96,576	2,9
2005	101,819	3,6	100,000	3,5
2006	104,781	2,9	103,196	3,2
2007	108,849	3,9	106,183	2,9
2008	110,990	2,0	110,593	4,2
2009	113,922	2,6	111,931	1,2

Για πλήρη κατανόηση παραθέτουμε το κάτωθι παράδειγμα:

Έστω ότι ένας ασφαλισμένος υπήχθη στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α. μέχρι και το 1995 και στη συνέχεια στην ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε.-Τ.Ε.Β.Ε. στο οποίο υπέβαλλε αίτηση το 2010. Ο Ο.Α.Ε.Ε.-Τ.Ε.Β.Ε. ως αρμόδιος για την απονομή της σύνταξης αφού προβεί στους τρεις τρόπους υπολογισμού του ποσού της σύνταξης σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 3232/2004 υπολογίζει και το αναλογούν ποσό σύνταξης του Ι.Κ.Α.

Για να καθοριστεί το αναλογούν ποσό σύνταξης του Ι.Κ.Α. με τις ισχύουσες διατάξεις θα πρέπει κατ' αρχήν να γίνει ο καθορισμός του ποσού συντάξιμων αποδοχών του Ι.Κ.Α. Όταν προσδιοριστεί το ποσό των συντάξιμων αποδοχών του Ι.Κ.Α. σύμφωνα με την νομοθεσία του, θα επικαιροποιηθεί με την αύξηση του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή και στη συνέχεια θα προσαυξηθεί με τον ανάλογο συντελεστή όπως ορίζει η σχετική διάταξη του νόμου. Αν οι συντάξιμες αποδοχές του Ι.Κ.Α. το έτος 1995 ήταν χίλια ευρώ (1000) θα επικαιροποιηθούν με την αύξηση του δείκτη τιμών καταναλωτή από το έτος 1995 έως το έτος 2009 ήτοι $111,931 \times 1000 = 1675,16$ και στη συνέχεια θα πολλαπλασιαστούν με το συντελεστή 1,319 για τα 14 έτη 66,818

που μεσολαβούν από το 1995 μέχρι το 2009. Το τελικό διαμορφούμενο ποσό συντάξιμων αποδοχών ανέρχεται στο ποσό των 2.209,54.

Η ισχύς των ανωτέρω παραγράφων αρχίζει από 1.1.2011 για αιτήσεις που υποβάλλονται από την ημερομηνία αυτή και εφεξής.

ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΗΣ ΟΑΕΕ

Άρθρο 5, παρ. 4

Με την παρ. 1γ του άρθρου 1 του Ν. 3232/04 καθορίστηκαν τα ποσοστά επί τοις εκατό των συντάξιμων αποδοχών για κάθε έτος ασφάλισης και μέχρι τα 35 έτη σε 2% για τον ΟΑΕΕ-ΤΣΑ, 2,85 % για τον ΟΑΕΕ-

ΤΑΕ και 3% για τον ΟΑΕΕ-ΤΕΒΕ, όταν τα Ταμεία αυτά καθίστανται συμμετέχοντες στη σύνταξη οργανισμοί.

Μετά τη σύσταση του ΟΑΕΕ (άρ. 1 Ν.2676/1999) και την κατάργηση των Οργανισμών ΤΕΒΕ-ΤΑΕ-ΤΣΑ και από την έναρξη λειτουργίας του νέου Οργανισμού (1-1-2007), δόθηκε η δυνατότητα στους ασφαλισμένους του ΟΑΕΕ να επιλέξουν ως προς τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης και τα χορηγούμενα επιδόματα την εφαρμογή των καταστατικών διατάξεων των καταργηθέντων Ταμείων ή των καταστατικών διατάξεων του ΟΑΕΕ (παρ. 1, άρ. 7, Ν. 2676/99 όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 3552/07, άρ. 8).

Κατ' εφαρμογή των ανωτέρω, τα ποσοστά που ορίστηκαν με την παρ. 1γ του άρθρου 1 του Ν. 3232/04 εξακολουθούν να ισχύουν μόνο στην περίπτωση που ο συμμετέχων οργανισμός είναι ο ΟΑΕΕ και επιλεχθούν από τους ασφαλισμένους οι καταστατικές διατάξεις των καταργηθέντων Ταμείων.

Με την παρ. 4 του άρθρου 5 του Νόμου, στην περίπτωση που συμμετέχων οργανισμός είναι ομοίως ο Ο.Α.Ε.Ε. αλλά επιλεχθούν για τη συνταξιοδότηση οι καταστατικές του διατάξεις και όχι οι αναφερόμενες στην προηγούμενη παράγραφο, το ποσοστό επί των συντάξιμων αποδοχών για τον υπολογισμό του ποσού της σύνταξης για κάθε έτος ασφάλισης και μέχρι τη συμπλήρωση 35 ετών ασφάλισης, καθορίστηκε σε 2%.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΔΙΑΔΟΧΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΦΟΡΕΩΝ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΙΔΙΚΗΣ ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΚΥΡΙΑΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΤΟΥ Τ.Σ.Μ.Ε.Α.Ε.

Άρθρο 5, παρ. 5.

Με το Ν. 3518/2006 αναδιαρθρώθηκαν οι Κλάδοι του Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, με το δε άρθρο 2 αυτού καταργήθηκε από 1-1-2007 ο Ειδικός Λογαριασμός Πρόσθετων Παροχών (Ε.Λ.Π.Π.) και η πρόσθετη σύνταξη του Λογαριασμού αυτού αντικαταστάθηκε από την Ειδική Προσαύξηση η οποία βαρύνει τον Κλάδο Κύριας Σύνταξης του Ταμείου από τον οποίο και καταβάλλεται. Επίσης, με το άρ. 3 του ίδιου Νόμου ορίστηκαν οι προϋποθέσεις υποχρεωτικής ή προαιρετικής αντίστοιχα υπαγωγής των ασφαλιζόμενων προσώπων στην Ειδική Προσαύξηση.

Με το άρθρο 6 καθορίστηκε ως χρόνος ασφάλισης για τη θεμελίωση δικαιώματος στην Ειδική Προσαύξηση ο διαδραμών στην Ειδική Προσαύξηση από την πρώτη του επομένου της δημοσίευσης του αυτού Νόμου (1-1-2007), καθώς και ο χρόνος που έχει διανυθεί στην ασφάλιση του ΕΛΠΠ.

Με την παρ. 2 του άρθρου 7, ορίζεται ότι οι περί Διαδοχικής Ασφάλισης διατάξεις έχουν εφαρμογή μεταξύ του καταργηθέντος ΕΛΠΠ και των άλλων φορέων επικουρικής ασφάλισης, εφόσον ο χρόνος που διανύθηκε στον Ειδικό Λογαριασμό δε θεωρήθηκε ως χρόνος ασφάλισης στην Ειδική Προσαύξηση σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ίδιου Νόμου.

Αντίθετα, οι διατάξεις της Διαδοχικής Ασφάλισης δε θα εφαρμόζονταν στις περιπτώσεις που διανυθείς χρόνος στον Ε.Λ.Π.Π. θεωρούνταν χρόνος ασφάλισης στην Ειδική Προσαύξηση, με αποτέλεσμα να μην αξιοποιούνται οι χρόνοι ασφάλισης των εργαζομένων σε άλλους επικουρικούς φορείς.

Έτσι, με την παρ. 5 του άρθρου 5 του Νόμου αυτού, ορίστηκε ότι σε περιπτώσεις Διαδοχικής Ασφάλισης ο χρόνος υπαγωγής στην ασφάλιση άλλου επικουρικού φορέα και σε αυτήν του καταργούμενου ΕΛΠΠ μπορεί να συνυπολογισθεί με τις ισχύουσες περί Διαδοχικής Ασφάλισης διατάξεις στο χρόνο της Ειδικής Προσαύξησης, με την προϋπόθεση ότι δεν έχει χωρήσει ασφάλιση στον Κλάδο Επικουρικής Ασφάλισης του Ε.Τ.Α.Α. – Τομείς Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων ή σε προγενέστερο επικουρικό φορέα στον οποίο μπορεί να συνυπολογισθεί ο χρόνος αυτός. **Η διάταξη αυτή ισχύει από 1.1.2006.**

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΣΥΝΤΑΞΙΜΩΝ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΤΣΜΕΔΕ

Άρθρο 5, παρ. 6.

Όπως είναι γνωστό, με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 3232/2004 ορίστηκε, για τους ασφαλισμένους διαδοχικά από 1/1/1979 και εφεξής καθώς και για όσους ασφαλίστηκαν οποτεδήποτε από φορέα ασφάλισης μισθωτών σε φορέα ασφάλισης αυτοτελώς απασχολούμενων και αντίστροφα, νέος τρόπος υπολογισμού των συντάξεων με χορήγηση από τον αρμόδιο για απονομή της σύνταξης Οργανισμό του αθροίσματος των τμηματικών ποσών σύνταξης που αντιστοιχούν στο χρόνο ασφάλισης των δικαιωματούχων στον κάθε φορέα ασφάλισής τους.

Για τον υπολογισμό αυτού του τμηματικού ποσού σύνταξης, ο απονέμων φορέας, ο οποίος διεξάγει όλη τη διαδικασία υπολογισμού, λαμβάνει υπόψη τις συντάξιμες αποδοχές των αντίστοιχων χρονικών περιόδων ασφάλισης όπως προβλέπονται από την πάγια νομοθεσία των καταστατικών των Ασφαλιστικών Οργανισμών και τις οποίες οι τελευταίοι υποχρεούνται να διαβιβάζουν με αλληλογραφία στον απονέμοντα φορέα

Το ΤΣΜΕΔΕ, το οποίο ασφαρίζει και μισθωτούς, διαβίβαζε, μέχρι και την 31-12-2005, στους απονέμοντες τη σύνταξη, το ποσό το οποίο είχε με Υπουργική Απόφαση οριστεί να υπολογίζεται βάσει τεκμαρτού μισθού που ισοδυναμούσε με το βασικό μισθό δημοσίου υπαλλήλου 2^{ου} βαθμού του έτους 1981, προσαυξημένου κατά 12% για τους μονοσυνταξιούχους και κατά 6% για τους διπλοσυνταξιούχους με τις κατ' έτος αυξήσεις.

Με την ψήφιση του Ν. 3518/2006 περί Αναδιάρθρωσης του ΤΣΜΕΔΕ και με το άρθρο 8 αυτού, παρ. 1, προβλέφθηκε ότι από 1.1.2006 το ποσό σύνταξης για τους μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένους του Ταμείου και για 35 χρόνια ασφάλισης θα ανερχόταν σε 816 ευρώ. Σαν αποτέλεσμα εμφανίστηκε η αδυναμία συνάρτησης αυτού του συντάξιμου ποσού με το ποσό των συντάξιμων αποδοχών προς γνωστοποίηση στους απονέμοντες τη σύνταξη φορείς σύμφωνα με τις διατάξεις του προαναφερόμενου άρ. 1 του Ν. 3232/04.

Έτσι με τις διατάξεις της παραγράφου 6 προσδιορίζεται ως ποσό συντάξιμων αποδοχών του Τομέα Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων από 1.1.2006 το ποσό των χιλίων είκοσι (1.020) ευρώ στις περιπτώσεις διαδοχικής ασφάλισης στις οποίες ο Τομέας αυτός καθίσταται συμμετέχων Οργανισμός στην απονομή συντάξεως. Το ποσό αυτό θα προσαυξάνεται κατά το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων του Ε.Τ.Α.Α.- Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε

Με τη συγκεκριμένη διάταξη δίνεται η νομοθετική επίλυση του ζητήματος του καθορισμού των συντάξιμων αποδοχών του Τομέα Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων προκειμένου να καταστεί δυνατή η εφαρμογή των διατάξεων του Ν. 3232/2004 και να διεκπεραιωθούν οι λόγω της ως άνω διαμορφωθείσας νομοθετικής ασυμβατότητας εκκρεμείς συνταξιοδοτικές υποθέσεις.

ΤΡΟΠΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΠΟΣΟΥ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΤΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΠΑΡ. 7 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ ΜΟΝΟΥ ΤΟΥ Ν. 3847/2010, ΣΤΟΥΣ ΟΠΟΙΟΥΣ ΕΦΑΡΜΟΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΟΧΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ.

Άρθρο 5, παρ. 7.

Με την παρ. 7 του Ν. 3847/2010 (Φ.Ε.Κ. 67 Α΄) ορίστηκε ότι συνταξιοδοτικά δικαιώματα που έχουν θεμελιωθεί ή θεμελιώνονται μέχρι 31/12/2010 από τους τακτικούς υπαλλήλους και λειτουργούς, καθώς και τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων, των Σωμάτων Ασφαλείας και του Πυροσβεστικού Σώματος, που συνταξιοδοτούνται με βάση τις οικείες διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (π.δ. 169/2007, Φ.Ε.Κ. 210 Α΄) ή με διατάξεις που παραπέμπουν σε αυτόν, καθώς και από τους ασφαλισμένους των πρώην Ειδικών Ταμείων που έχουν ενταχθεί στο Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ., δε θίγονται από την παραμονή στην υπηρεσία μετά την ανωτέρω ημερομηνία και τυχόν συνταξιοδοτικές μεταβολές στη διάρκεια αυτής δεν επηρεάζουν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησής τους, καθώς και τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξής τους.

Με την παρ. 7 ορίζεται ότι οι διατάξεις που αφορούν τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης του παρόντος άρθρου ισχύουν και για τους ασφαλισμένους της παρ. 7 του άρθρου μόνου του Ν. 3847/2010.

ΔΙΑΔΟΧΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Άρθρο 5, παρ. 8.

Με τις διατάξεις της περ. α' της παρ. 8 του άρθρου 5, ορίζεται ότι οι διατάξεις της Διαδοχικής Ασφάλισης εφαρμόζονται σε πρόσωπα που κατέχουν τη βουλευτική ιδιότητα, τη θέση του Υπουργού ή Υφυπουργού καθώς και των αιρετών προέδρων κοινοτήτων, δημάρχων και νομαρχών.

Με τις διατάξεις της περ. β' της παρ. 8 του άρθρου 5, παρέχεται η δυνατότητα στα παραπάνω πρόσωπα να συνεχίσουν την ασφάλισή τους στους κλάδους κύριας, επικουρικής σύνταξης και πρόνοιας, στους οποίους ήταν ασφαλισμένα πριν από την εκλογή τους. Εναλλακτικά, μπορούν να αναγνωρίσουν τους χρόνους που αντιστοιχούν στη θητεία τους στους ανωτέρω κλάδους οποτεδήποτε.

Το δικαίωμα των ενδιαφερομένων να υποβάλλουν σχετικό αίτημα δεν υπόκειται σε χρονικό περιορισμό. Οι αντίστοιχες ασφαλιστικές εισφορές καταβάλλονται στο σύνολό τους (εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη) από τους ενδιαφερόμενους.

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 75, παρ. 7.

α). **Με την παρ. 7 καταργείται η παρ. 10 του αρ. 1 του Ν. 3232/04** που αφορά την έκδοση Δελτίου Διαδοχικής Ασφάλισης λόγω έλλειψης υποδομής, διοικητικού μηχανισμού και ενοποιημένου μηχανογραφικού αρχείου των ασφαλισμένων όλων των Οργανισμών.

Επισημαίνεται ότι για την επιτάχυνση του χρόνου απονομής των συντάξεων θεσπίστηκε σχετική διάταξη (άρθρο 15 του Ν. 3846/2010) που προβλέπει την έκδοση προσυνταξιοδοτικής βεβαίωσης για όλους τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς.

β). Επίσης, **καταργείται η παρ. 11 του αρ. 1 του Ν. 3232/2004** σχετικά με τη μηχανογραφική εφαρμογή απονομής των συντάξεων με τη διαδοχική ασφάλιση, διότι εντάχθηκε μέσα στο γενικότερο πλαίσιο της χαρτογράφησης επιχειρησιακών λειτουργιών και σχεδιασμού των πληροφοριακών συστημάτων του χώρου της Κοινωνικής Ασφάλισης.

γ). Τέλος, **καταργείται και η παρ. β του αρ. 2 του Ν. 3232/2004**. Έτσι, ο τρόπος διακανονισμού του ποσού της σύνταξης που περιγράφεται από τις διατάξεις του άρθρου 2, του Ν. 3232/2004 εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις χορήγησης συντάξεων αναπηρίας οι οποίες δεν είναι οριστικές.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ